

Kalandok a világűrben

Manapság kevés ember vállalja fel nyíltan a földönkívüliekkel kapcsolatos élményeit. Félnék a megbélyegzéstől és hogy elveszíthetik az állásukat. G. László részben mégis megtette és vallja, hogy olyan eltéréseknek volt az alanya, amit semmilyen más módon nem lehet megmagyarázni. Azt állítja, hogy nem csak az idegen lények űrhajóján járt, de még a világűrbe is elvitték.

Űrséta az Orionnál

sem mire sem és az időérzékelem megszűnt.” Egy másik élmény során még egy lebegő, kúp alakú lényt is látott, amin „szalagok” lógtak. Ilyen leírással nem gyakran találkozhatunk a szakirodalomban, talán egy robot lehetett.

László a szobájában ébredt. Nagyon fájt a feje és nem tudta mozgatni a bal kezét. A kvarcórája több mint egy órát késett, megállt, holott előtte ilyen soha nem fordult elő. Az élmény óta semmilyen ékszer nem tud magán viselni. Hazautazott és orvoshoz ment, de nem tudtak vele mit kezdeni, mert nem észleltek nála szervi pszichés problémát.

1994-ben egy éjszaka szintén lefekvés után arra ébredt, hogy egy ismeretlen idegen bolygón van. A légkör mintha nem lett volna tiszta – enyhén sárgás színűnek látszott –, és sivatagos területet látott maga körül. A következő emlékképe, hogy az űrhajóból kitolják egy 2 méter átmérőjű átlátszó gömbben, amiből látta, hogy egy vöröses-barnás vihar közeledik feléjük. László megijedt, de a háttérből mondták neki, hogy ne féljen, mert idebent biztonságban vannak. Továbbá maga alatt látott egy nagy kanyont, úgy tűnt, mintha jég vagy víz lett volna benne. Beugrott neki, hogy az egész terület nagyon hasonlít a Marsra. Az idegenek nem mondtak semmit, csak olyan volt, mintha rábólintottak volna, hogy a gondolata helyes. László felébredt és nem akarta elhinni a vele történeteket, mert úgy vélte, hogy nem lehet egy másik bolygóra eljutni. Sokáig nem tudta elfogadni a dolgot, pedig biztos volt abban, hogy ez az egész eseménysor nem szimpla álmokkép.

félköríves folyosón mentek végig, aminek egyik szejletén László kitekintett és látta, hogy több ezer méter magasán tartózkodnak. Hamarosan megjelent a falon egy ajtó, amin keresztül emberszerű idegen lények jelentek meg. Ruhájuk testhezálló és nagyon fényes volt, leginkább a görkorsolyázókéhoz hasonlított. Belépve a terembe látta, hogy a falak világítottak és egy gomolygó füst jelent meg a semmiből. László később tudta meg, hogy ez azért van, hogy ne sérüljön meg a tüdője, ugyanis a teremben sokkal szárazabb volt a levegő, mint a Földön. Ezután többféle lényt vett észre.

„Én gyerekeknek hívtam őket, olyan egy méter magasak voltak. Valamint volt egy hatalmas kb. 240 centi magas alak, aminek arca nem volt, hanem kámsza-csuklyaszerű, fekete ruhát viselt. A nagyfejű alakok, akik idehoztak, ott álltak előtte, mintha jelentettek volna neki a helyzetről. Ezután ráfektettek egy asztalszerűségre, majd egy sípoló hangot hallottam, ami nagyon idegesített. Kértem, hogy kapcsolják ki és fel akartam ülni, de nem tudtam. Hátulról egy olyan valamit tettek a fejemre, mint a pápának a süvege, majd innentől kezdve nem emlékszem

Az UFO-kutatásnak nagyon sok irányvonala van. Az eltérések mellett vannak még az úgynevezett pozitív kapcsolattartó beszámolók. Az ötvenes évek óta rendre olvashattunk ilyenekről, de a kutatók ezeket sok esetben elutasították a bizonyítékok hiánya miatt. Jacques Vallée francia csillagász úgy véli, hogy talán mégis volt igazságmagjuk ezeknek az élményeknek és jobban meg kellett volna vizsgálni, még akkor is, ha a maguk idejében hihetetlennek tűntek. Igaz ez azokra a magyar esetekre is, amelyek ebbe a kategóriába tartoznak és olykor az elrablásokkal vannak vegyítve. A Heves megyében élő G. László története pontosan ilyen...

Az első kapcsolattfelvétel

Az élmények 1990-ben kezdődtek, amikor László a néhai Jugoszlávia egyik szállodájában töltötte az éjszakát. Arra ébredt, hogy nagy világosság van a szobában és két, nagyfejű alak áll az ágya közelében. A férfi nem tudott mozogni és egy fehér színű fény „megragadta”, majd az ablakon keresztül egy lencse alakú hajóba lebegtette. A tárgy négy méter átmérőjű volt, odabent egy üllőalkalmatosságba helyezték. A két alak – akiket nem látott tisztán – megnyugtatta, hogy nem lesz semmi baja és az UFO felemelkedett. Egy nagyobb hajóba repültek, ami befogadta a kisebb csészéaljakat. A kiszállás után egy

Irány a Szíriusz és az Orion

A kapcsolatfelvételek az évek alatt tovább folytatódtak. „Egy napon újra felvittek a hajójukra és egy 200-300 kilométer átmérőjű és 700 kilométer hosszú űrvárost láttam, ami egy tengely körül forgott. Megkérdeztem, hogy a centrifugális erő miatt mozog-e így, de a lények nem szóltak rá semmit. Érdekes, hogy nagyon sok dolgot nem mondanak meg ezek a földönkívüliek, de amikor elvisznek valahová, ott rögtön beugranak az információk. Nem tudom, hogy ezeket beleteszik-e az ember fejébe, de a kész információ hirtelen megjelenik benne. Közben láttam a Földet is, ami akkora volt, mint egy dió. Azt is mondták nekem, hogy aki az Égi törvényeket megszegi, azokkal rossz dolog fog történni. Ott náluk, odafent van az igazság, idelent a Földön pedig a jog. A kettő között van különbség.”

Gondoljunk csak arra, hogy a jogrendszerünk mennyire hibásan tud működni és nem mindig a valódi igazságot szolgáltatja. László sokáig nem bízott a lényekben, mert sokszor nem mutatták meg magukat,

csak érezte, hogy ott vannak a közelben. Furcsa volt, hogy olykor titokzatoskodnak, más-kor pedig fantasztikus dolgokat mutatnak neki. A kilencvenes évek végén elvitték a Szíriusz csillaghoz. „

Arra emlékszem csak, hogy leszállt a hajó egy bolygóra. Légköre nemigen lehetett, mert teljesen sötét volt és lehetett látni a csillagokat. Érdekes növények és virágok voltak körülöttem, amik olyanok voltak, mintha gyémántból vagy hegyikristályból lettek volna. Egyet letéptem, de mondták, hogy ezt nem lett volna szabad. Hátra akartam nézni, hogy kik vannak velem, de ezt nem engedték. A bolygón nagyon jó érzés fogott el, a meleg szeretet és ekkor oldalra néztem. Egy hatalmas napszerűséget láttam, ami közelebb volt, mint a mi Napunk a Földhöz. Meszebb ismét egy Napot láttam, de kisebb volt. Megkérdezték, hogy szeretnék-e maradni, de nem térhetek haza soha többé, így végül az akkori magánéletem miatt a Földet választottam.”

Ekkor ismét képszakadás következett és László a hajón tért magához, ahol az idegenek felébresztették azzal, hogy percek múlva visszaérnek a

Földre. Egy másik alkalommal még a kérését is teljesítették:

„Kinéztem az űrhajó ablakán és mondták nekem, hogy itt van az Orion csillagkép. Azt mondtad, hogy ide hozzuk fel.” – de László erre nem emlékezett.

„Néztem előre, az egyik csillag bal oldalt lent volt, a másik előttem, a harmadik pedig jobb oldalt fent. Megkérdeztem, hogy megnézhetem-e kívülről is, amire engedélyt adtak, de azt mondták, hogy vigyázzak, mert itt már nem tudnak megmenteni, ha valami bajom lesz. Rám adtak egy űrruhát, ami olyan volt, mint az övük. Minden része rám simult és semmilyen korlátozottságot nem éreztem miatta. Egy űrsétán vettem részt, a lábam a hajóhoz volt tapadva, mert annak külső részén mentem. Megjegyeztem a lényeknek, hogy nem ilyen az Orion, amire azt válaszolták, hogy a Földről nézve nem ilyen, de itt fönt vagyok.”

Valószínűleg az Orion övének hármaskörét mutatták meg neki, amiknek neve az Alnitak, a Mintaka és az Alnilam. Az öv csillagai „széthúzódtak”, mert térben csak mi érzékeljük egymáshoz közelállónak innen a Földről.

Az idegenek technológiája körülbelül olyan, mintha mi készítenénk legóból egy repülőgépmoddelt és összehasonlításként mellé tennénk egy valódi vadászgépet. Az övük nem csak méretben különbözik a miénktől, de technológiailag sokkal előrehaladottabb.

Ahogy Arthur C. Clarke is mondta: „Bármilyen kellően fejlett technológia megkülönböztethetetlen a mágiától.”

Kérdőjelek sokasága

László nem tudja, hogy mi volt a célja a földönkívülieknek a számos elvitellel és „bemutatóval”. Semmilyen lényegi információt nem árultak el a számára és abból a néhány kommunikációból túl sok mindent nem tudunk leszűrni. Egyesek úgy vélik, hogy ezek a lények csak kihasználnak bennünket a kísérleteikkel, de cserébe „kárpotolják” az embert egy olyan űrutazással, amit majd úgysem hisz el neki senki. Mások szerint ezek a találkozások nem véletlenek, hanem egy inkarnációs folyamat állomásai.

Eszerint a kapcsolattartók előző életükben a földönkívüliekhez tartoztak és a társaik nyomon követik a földi születésüket, még ha ők erre nem is emlékeznek. Az emberi tudat talán nem lenne képes mindent felfogni, így az információkat óvatosan csepegtetik bele. László esetéből kitűnik, hogy olykor blokkolják, képszakadások vannak és nem mindig láttatják magukat vele. Nem ő az egyetlen, akivel ezt teszik. Sajnos ezeknek a lényeknek a titkaira évtizedek óta sem sikerült rájöttünk. Mit akarnak valójában és mi a céljuk az emberiséggel?

MISKOLCI LÁSZLÓ

Emberetek az űrben

Hihetetlen belegondolni abba, hogy földönkívüli lények valóban az űrbe viszik az embereket. Pedig nagyon sok eset szól arról, hogy ez valóban megtörtént. Az első híres kapcsolattartó, George Adamski elmondta, hogy az idegenek felvitték egy űrhajó fedélzetére és megmutatták neki a Holdat, valamint a Vénuszt. Az eltérítettek arról számolnak be, hogy kinéznek a hajó

ablakán és látják a csillagokat. A szerkezetekben olykor még holografikus csillagtérképek is megjelennek, mint például Betty és Barney Hill esetében.